

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

În componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Grişca Ion, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Grişca Tatiana împotriva lui Grişca Ion privind recunoaşterea dreptului de proprietate, evacuarea din imobil şi încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 16 decembrie 2015 şi a deciziei suplimentare a Curţii de Apel Chişinău din 03 februarie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 20.09.2012, reclamanta Grişca Tatiana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Grişca Ion, solicitând recunoaşterea dreptului de proprietate personală asupra imobilului nr.72 din str. Mihai Eminescu, or. Durleşti, mun. Chişinău, cu restituirea în natură a porţii, uşilor şi altor accesorii procurate din contul acestuia şi cu dispunerea evacuării acestuia şi încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii reclamanta a indicat, că la 20.02.2007 după înstrăinarea imobilului nr. 4 din str. Serghei Lazo, 46, mun. Chişinău, constituia proprietate privată pe cote-părţi (coproprietari fiind mama reclamantei - Vavachina Galina, şi fratele reclamantei Serghei Vavachin), cu preţul de 59 650 dolari SUA şi 45 000 euro, din mijloacele băneşti obţinute personal a cumpărat imobilul nr.72 din str. Mihai Eminescu, or. Durleşti, mun. Chişinău.

Menţionează reclamanta Grişca Tatiana că, apartamentul nr. 4 din str. Serghei Lazo, 46, mun. Chişinău, a fost înstrăinat cu scopul de a îmbunătăţi condiţiile de trai a familiei sale, a mamei şi fratelui său.

Notează că, la 14.03.2007 a semnat contractul de vânzare-cumpărare a casei de locuit nr. 72, din str. Mihai Eminescu, or. Durleşti, mun. Chişinău, pentru care a achitat din sursele financiare comune obţinute de ea, mama sa, fratele său de la vânzarea apartamentului, preţul achitat a constituit 85 000 euro.

Suşine reclamanta că, banii obţinuţi în rezultatul înstrăinării apartamentului nr. 4 din str. Serghei Lazo, 46, mun. Chişinău au fost depuşi la contul bancar deschis pe numele dânzei, iar suma de 59 650 dolari SUA au fost tot atunci schimbaţi în euro, iar suma obţinută a constituit 45 000 euro, astfel pe cont a fost depusă suma de 90 000 euro.

Mai menționează reclamanta că după consumarea tuturor procedurilor de vânzare-cumpărare a imobilului menționat, cu întreaga familie s-a instalat și pârâtul în casa nr. 72 din str. Mihai Eminescu, or. Durlești, mun. Chișinău, iar până la momentul depunerii cererii în instanță, dânsul a contribuit la lucrările de îmbunătățire a condițiilor de trai, la lucrările de reparații și construcție.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25.11.2014 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Grișca Tatiana împotriva lui Grișca Ion privind recunoașterea dreptului de proprietate și evacuarea din imobil, încasarea cheltuielilor de judecată.

La 01.12.2014, Tatiana Grișca, reprezentată de avocatul Doina Ioana Străisteanu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie de admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015 s-a admis apelul declarat de către reprezentantul apelantei Grișca Tatiana, avocatul Doina Ioana Străisteanu. S-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chisinău din 25.11.2014 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a recunoscut dreptul de proprietate exclusivă asupra casei de locuit din mun. Chisinău, or. Durlești, str. M. Eminescu, 72 după Grișca Tatiana, cu evacuarea lui Grișca Ion din acest imobil - casa de locuit din mun. Chisinău, or. Durlești, str. M. Eminescu, 72.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine faptul, că bunul imobil - casa de locuit din str. M. Eminescu 72, or. Durlești mun. Chișinău nu poate fi proprietate comună în devălmășie pentru că a fost procurat din mijloacele bănești obținute de apelantă până la încheierea căsătoriei cu intimatul și cu titlu gratuit în timpul căsătoriei de la coproprietarii bunului imobil pe care l-a deținut apelanta încă de la înregistrarea căsătoriei, astfel conform prevederilor art.321 Cod civil este recunoscut dreptul de proprietate a Tatianeii Grișca.

Totodată, instanța de apel prin prisma art. 374 alin. 1) CC a conchis că în cazul recunoașterii dreptului de proprietate exclusivă asupra casei de locuit din str. M. Eminescu 72, or. Durlești mun. Chișinău după Grișca Tatiana este necesar de a-l evacua pe intimatul Grișca Ion din acest imobil.

La 03 februarie 2016, prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău s-a decis încasarea de la Grișca Ion în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 25 000 lei.

În susținerea deciziei suplimentare adoptate, instanța de apel a invocat prevederile art. art. 94 alin 1), 250 alin. 1) lit. c) CPC menționând că prin decizia din 16.12.2015 s-a admis apelul declarat de către Grișca Tatiana, iar prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20.09.2012 a fost scutită Grișca Tatiana de la plata taxei de stat în sumă de 25 000 lei, astfel suma nominalizată urmează a fi încasată în beneficiul statului de la Grișca Ion.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel la 31 decembrie 2015 și la 14 ianuarie 2016 Grișca Ion a declarat recurs, prin care a solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, ca fiind ilegală și neîntemeiată cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun.

Chișinău din 25.11.2014 ca fiind legală și întemeiată. Totodată a mai solicitat recurentul emiterea unei încheieri de suspendare a executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 16.12.2015, în ceea ce privește evacuarea până la examinarea recursului.

La 10 martie 2016, Grișcan Ion nefiind de acord cu decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2016, a înaintat recurs prin care a solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei suplimentare a instanței de apel din 03 februarie 2016 cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25.11.2014 ca fiind legală și întemeiată.

În motivarea cererilor de recurs, recurentul a invocat neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

La 18 martie 2016, reprezentantul Tatianeii Grișca, avocatul Doina Ioana Străisteanu a înaintat referință prin care a solicitat declararea recursului înaintat de către Grișca Ion ca fiind inadmisibil cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16.12.2015.

Totodată reprezentantul Tatianeii Grișca, avocatul Doina Ioana Străisteanu, a înaintat referință la recursul declarat de Grișca Ion împotriva deciziei suplimentare din 03 februarie 2016, prin care a solicitat declararea recursului înaintat de către Grișca Ion ca fiind inadmisibil cu menținerea deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2016.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de recurs sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererile de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursurile în cauză conțin obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererile de recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziilor recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziilor recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în cererile de recurs declarate de către Grișca Ion asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Grișca Ion ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursurile declarate de către Grișca Ion se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea